

Memòries d'un molletà

1900-2000

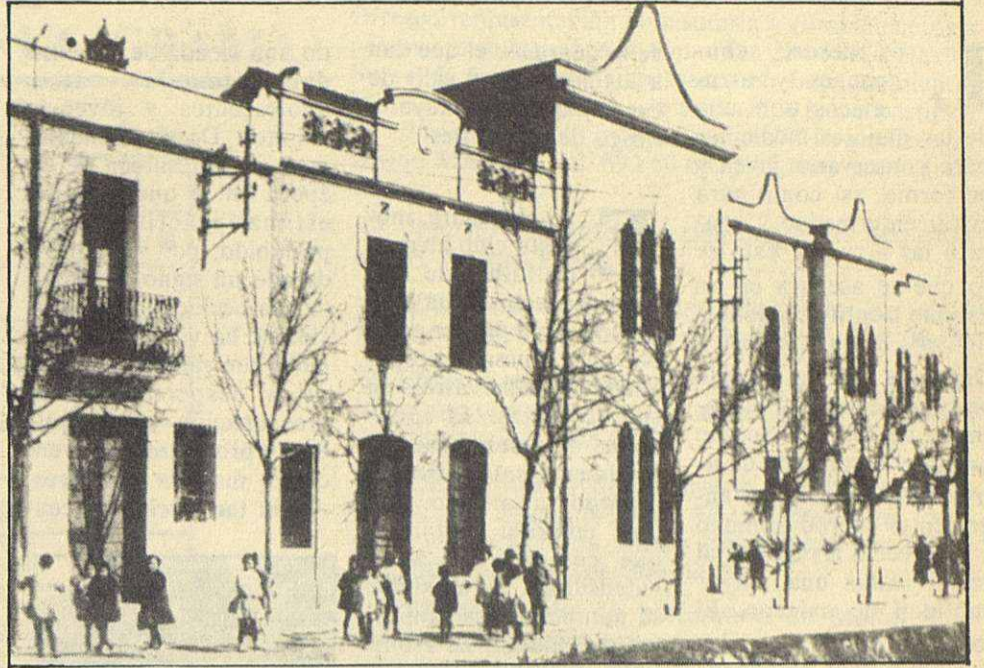
por Joan Solé Tura

(viene en el n.º anterior)

Aquella costum s'anà extenent entre les diverses llars de la vila i les més influents (sempre h'hi han que volen ser més que les altres) fins i tot feien carn amb fideus o macarrons amb tomàquet entre setmana. Està clar que aquestes cases no eren de pagesos, algun escrivent de l'Ajuntament que escrivia les coses que havia d'escriure per dir que el dia 7 de gener, posem pel cas, s'havia reunit el plé de l'Ajuntament sota la presidència del senyor Narcís Santamaria Vinyals, que era l'alcalde i juntament amb la resta de manaires, els senyors Geroni Comadran, Marià Galí, Josep Vila, Pere Puigdomènec, Vicenç Sans, Ramon Viñallonga i Josep Mutgé, havien acordat comprar més petroli per l'enllumenat públic doncs, s'havia acabat el que tenien i el poble no podia pas quedar a les fosques, com també es va acordar comprar tubs i canonades per l'estufa de la Tesoreria de l'Ajuntament per un import de 25 pessetes i quaranta cèntims, doncs el regidor que

feia de tresorer, en Ramon Viñallonga, tenia les mans glaçades i de tant en tan havia d'encendre un llumí per escalfar-se. I encara que en aquells temps una dotzena de caps de mistos valien 15 cèntims, la proporció entre llumis i estufa resultava desfasada. Cal tenir en compte emdems, que la llenya per les estufes de l'Ajuntament era proporcionada gratuïtament pels germans Morató, que tenien una fàbrica d'emballatges de fusta al costat de l'estació de França. No té res d'estrany, doncs, que per tal de remercier la gentilesa, en un altre plé de l'Ajuntament celebrat a mitjans de març, s'acordés plantar tot un reguitzell d'arbres al carrer de l'Estació per tal de que tots els treballadors que anaven a treballar a cal Morató gaudisin d'una certa ombra a l'estiu quan la calor angoixava. Està clar, però, que quan aquells arbres van començar a fer ombra, els treballadors que disfrutaven de l'avinentesa eren els de cas Fàbregas i els de la Pelleteria, el que ens demostra que l'Ajuntament

d'aquells temps tenia un ampli sentit d'anticipació. Endems de bones persones, tot cal dir-ho, doncs en una de les incomptables reunions que es feien cada setmana (malgrat les seves diferències polítiques, lleus, molt lleus) els membres del Municipi, eren una veritable pinya d'amistat i bona convivència. A la sortida de cada plé, es reunien a cal Menà per tal de que la senyora Rosa Demiquel Esteve, provinent de cal Balarda i muller de arrendatari de la Societat Recreativa l'Unió Familiar, els hi preparés un bon ressopó. Però al que anavem, per tal de celebrar degudament l'entrada al segle XX, es va crear un val de beneficència per valor de 2 pessetes cadascú, destinat a tots els pobres més pobres del nostre terme i que donava dret a rebre unes profitoses racions de pa, arroz, carn, vi, llet i una estampeta del senyor rector per fer més bones a totes les persones que rebien l'obsequi. En Narcís Santamaria, com alcalde, va ésser molt felicitat i segons va explicar-me el nano que tenien a

A la fotografia superior, alumnes del col·legi de monges franceses al carrer Jaume I l'any 1910. Anys més tard el col·legi es va traslladar al carrer Balmes al convent de les monges i adquirí el nom de Lestonnac.

casa seva, l'home en restava tant cofoi que regalava vals i racions fins a les famílies més bentrants de la vila per tal de que comprovessin la magnificència de l'obsequi. O sia que rics i pobres eren una sola família, molt unida i plena d'enteniment fins que els pobres van dir per

canviar-se amb els rics i aquests van contestar que «bueno», que ja s'ho pensarien. Segon tinc entès mai varen arribar a cap acord. També m'agradaria explicar-vos quelcom del meu bateig que va celebrar-se per la Festa Major d'Hivern d'aquell any de gràcia que estem escrivint. Segons l'Ob-

servatori de can Colasa, aquell dia era un dels més freds de l'any, cinc graus baix zero, el cel era tot gris, i queien algunes volves de neu. I sense tenir en compte per res aquelles condicions, apa noi, cap a l'església falta gent.

(Continuarà)

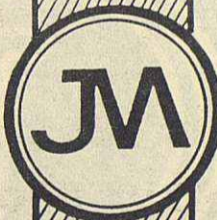
Marta Pons

Doctor Fleming, 7
08100 Mollet del Vallès
Tel. 593 08 64

- BALLET CLASSIC
- SEVILLANES
- CONTEMPORANI
- JAZZ
- GIMNASTICA
- IOGA
- CLASSES MIXTES

Escola adherida a la Federació Catalana de Professors de Dansa

PROFESIONES
CON FUTURO

...Y ahora!!

OFICIAL Y
AYUDANTE DE
ESTETICA

DISTRIBUIDOR DE

Productos *Friné*

También: OFICIAL Y AYUDANTE
DE PELUQUERIA

ESPECIALIDADES HOMOLOGADAS

MATRICULA ABIERTA

Cursillos especiales para adultos
los sábados

CENTRO DE ENSEÑANZA DE PELUQUERIA

Inscrito en el censo de centro colaborador del INEM de Formación Ocupacional

Información: C/. Batlle Tura, 10 - MOLLET DEL VALLÈS

**NUEVOS
CURSOS
AMPLIAMOS
INSTALACIONES**